

דף קד:

עין משפט ה. או"ח סימן שמ פעיף ד ה

ה. יש לזהר שלא לכתוב באצבעו במשקין א על השולחן או באפר ב.

הגה: אבל מותר לרשום באויר ג כמין אותיות.

ה. ו. מותר לרשום בצפורן ד על הספר סימן שאין דבר זה מתקיים.

עין משפט ט. אה"ע סימן קכה פעיף ג

ג. כותבין אותו במי עפצים, והוא שלא יהיה הקלף מעופץ, מפני שאין מי עפצים ניכר בו. ואם כתב, אינו גט; וכן כל כיוצא בו.

עין משפט י. או"ח סימן קכה פעיף ב

ב. כתב באבר, היינו עופרת עם מים ובשיחור, כשר בדיעבד, ולכתחילה כותבין רק בדיו, והסופר יקרא כל אות תחילה לפני שכותבה.

א. ואם כתב פטור, מ"א ס"ק ז'. ואסור לכתוב באצבעו בשמן שנקרש או בדבש, פרישה. וּבְמִשְׁקֵי הַגֶּם שֶׁאֵינָם מִתְקִיִּים אֲסוּר לִכְתּוֹלָה כִּיּוֹן שְׂרִישׁוֹמוֹ נִיכָר לְפִי שְׁעָה וְאֵף בְּדָבָר לֹא שֶׁל קִימָא עַל דָּבָר שֶׁאֵינּוּ שֶׁל קִימָא אִם רִישׁוֹמוֹ נִיכָר אֲסוּר, כֹּה"ח אוֹת מ"ב.
 ב. וְהִ"ה בְּעַפְרָא אוֹ בְּחוֹל, וְהִ"ה לְרִשׁוֹם עַל חֲלוֹן זְכוּכִית בִּימֵי הַקּוֹר דְּאֲסוּר לְרִשׁוֹם עֲלֵיהֶם, כֹּה"ח אוֹת מ"ו.
 ג. וְלֹא אוֹמְרִים שְׁמֵאֵמֶן יָדוֹ לִכְתּוֹב וְהִ"ה שְׁמוֹת לְרִאוֹת אוֹמְנוֹת בְּאֶקְרָאֵי אַע"פ שְׁעִי"ז לֹמֵד אוֹתָהּ, תִּהְיֶה סִי"ג מ"א ס"ק ח'. כֹּה"ח אוֹת מ"ח.
 וְהִ"ה עַל שׁוֹלְחָן יֵבֶשׁ מוֹתֵר לְרִשׁוֹם צוֹרֵת אוֹתוֹת דֹּאֵין רִישׁוֹמָם נִיכָר, ט"ז ס"ק ג'.
 ד. דוֹקָא רְשִׁימוֹת, אֲבָל אוֹתוֹת אֲסוּר דְּבִכְתָּב אֲסוּר אִפִּי' אֵינּוּ מִתְקִיִּים אִם נִיכָר, לְבוֹשׁ, ט"ז ס"ק ד', מ"א ס"ק ט'.
 אֲבָל הָאוּ"ז כְּתֹב דָּגָם בְּלִי צוֹרֵת אוֹתוֹת אֲסוּר לְרִשׁוֹם בְּצַפּוֹרָן וְהִבִּיאוּ הַד"מ וְהִב"ח כְּתֹב לְהַחֲמִיר וְע"כ יֵשׁ לְחוֹשׁ לְרִשׁוֹם בֵּין בְּקַלְפֵּי בֵּין בְּנִייר, כֹּה"ח אוֹת נ"א.

עין משפט כ.

יו"ד סימן רעו פעיף יב

- יב. יג. הכותב שם יהודה ושכח ולא נתן בו דל"ת ה, יתלה הדל"ת למעלה י.
 יב. יד. היה לו לכתוב שם השם וכתב יהודה ז, עושה מהדל"ת ה' ח ומוחק את ה' ט האחרונה.

ה. והיינו שכיון ג"כ לכתוב יהודה, אבל אם כיון לכתוב שם השם הגם שהיה צריך לכתוב יהודה הרי זה קידש השם ואסור למוחקו, ואסור בכה"ג לתלות הדל"ת דאין חילוק בין מחיקה כדרכה למחיקה ע"י תליה וא"כ אין לו תקנה אלא קדירה. קול יעקב אות ע"ו.
 ו. וה"ה שיכול למחוק ה"א האחרונה ויכתוב ד"ה. קול יעקב אות ע"ז.
 ז. וכגון שנתכיון לכתוב השם וקדשו אלא שטעה והטיל בו דל"ת, שם אות ע"ח.
 ח. ודוקא בידוע שקדשו או הסופר לפנינו, אבל בלי זה אין לו תקנה דשמא לא קידשו, ולמוחקו אסור משום שמא קידשו. פ"ת ס"ק כ"ד ויש להחמיר. קול יעקב אות ע"ט.
 ט. י"א דרק אחרי שכתב הדל"ת יכול למחוק ה"א, וי"א שיכול למחוק אותה גם לפני שכתב הדל"ת. שם אות פ'.
 אם כתב שם אדנות עם וא"ו מלא, מותר למחוק הו"ו ואין בזה מוחק את השם כי וא"ו זו לא נתקדשה. קול יעקב אות פ"ד. וה"ה אם כתב שם אלוהים מלא וא"ו.
 אם יארע שהסופר מחק שם שאינו נמחק אפי' במזיד הגם שעשה איסור אין היריעה נפסלה בכך. קול יעקב אות פ"ח מברכי יוסף.